

“Надію на одужання мені подарували Лікарняна каса, медики і колеги”

Інженер Тернопільського відділу служби статистики Ніна Ковцун (на фото) працює на залізниці із 1989 року. За цей час здобула чималий досвід, а за сумлінну працю – повагу і авторитет у колег та керівництва. У листопаді 2011 року за високий професійний рівень Ніні Ковцун оголосили Подяку державної адміністрації залізничного транспорту України.

Ніна Ярославівна мріяла бути педагогом, навіть закінчила три курси фізико-математичного факультету Тернопільського педінституту, але життєві обставини стали на перешкоді подальшого навчання в інституті. Щоправда, за рік до вступу в інститут Ніна влаштувалася на роботу електриком Тернопільської дистанції сигналізації і зв'язку. Залізниця не була для неї чимось невідомим і чужим, бо на магістралі трудилися батьки. Батько Ярослав Васильович Медвідь пропрацював 33 роки у локомотивному депо Тернопіль – пройшов шлях від кочегара паровоза до машиніста тепловоза, мама Зінаїда Іванівна віддала залізниці 43 роки – працювала рахівником фінансового відділу Тернопільського відділку, а згодом – головним бухгалтером Тернопільської механізованої дистанції вантажно-розвантажувальних робіт.

Знання структури та специфіки роботи відокремлених залізничних підрозділів допомогли Ніні Ковцун освоїти роботу, пов'язану зі статистикою. Тож погодилася зайняти вакантне місце техника у відділі статистики, який

тоді існував при Тернопільському відділку.

– На цю роботу я погодилася насамперед тому, що працювати треба було у вечірній час – збирати оперативну інформацію про результати діяльності станцій Тернопільського відділку за звітну добу, – розповідає Ніна Ярославівна. – Удень діти були зі мною, а коли мама поверталася з роботи, я йшла на зміну. Робота тоді була ручною, інформацію я збирала в телефонному режимі. Отак день за днем заглиблювалася в специфіку роботи, вчилася працювати самостійно, коли треба – радилася зі старшими колегами. У 1993 році мені довірили готувати статистичні звіти із зарплати та палива. Ця робота вимагала денного режиму, і я погодилася перейти на повноцінний 8-годинний робочий день.

Зі створенням на залізниці у 2007-му році служби статистики, до якої увійшов Тернопільський відділ, робочі місця були комп'ютеризовані, уся зібрана інформація оперативно передавалася до Львова.

– Перші комп'ютери і перші АРМІ з'явилися в нашому відділі

у 1996-1997-х роках, – пригадує Ніна Ковцун. – Спочатку був лише один комп'ютер, на якому всі ми вчилися працювати, тоді все здавалося нам дуже складним. Врешті робота налагодилася, комп'ютери запрацювали без непередбачуваних збоїв у програмах, і тепер важко уявити, що ми колись цю роботу виконували вручну.

Поміж роботою Ніна Ковцун закінчила Львівський технікум залізничного транспорту за спеціальністю “бухгалтерський облік”, бо професія вимагала більше бухгалтерських знань. Нині у Тернопільському відділі статистики трудиться шість працівниць під керівництвом начальника Ольги Ковальської. Ніна Ярославівна розповідає, що колектив у них молодий і дружний. Кожен уболіває за колег у роботі і в побуті. Тож коли у Ніні Ковцун почалися проблеми зі здоров'ям, колеги з розумінням поставилися до цих прикрих несподіванок – усіляко підтримували, допомагали. Моральну і матеріальну допомогу отримала й від начальника служби статистики Олександра Скигара та його заступника Андрія Лісньовського, і за це Ніна Ярославівна всім дуже вдячна.

Раптові нестримні напади болю в нозі Ніна Ковцун відчула ще 4 роки тому під час прогулянки із новонародженою онукою. Біль діяв – не могла навіть ступити на ногу. Тоді вона не звернула на це серйозну увагу, сподіваючись, що усе минеться, до лікарів не звернулася, тим паче, що згодом справді полегшало. Та через півроку біль раптово повернувся – та такий, що ногу ніби “виручувало”. Тоді й звернулася до лікарів Тернопільської відділкової лікарні, які встановили діагноз – коксартроз. За час швидкого прогресування захворювання іншого порятунку, як заміна кульшового суглобу, не було. Лікарі порадили робити таку операцію в Чернівцях у приватній шведсько-українській клініці. У телефонному режимі отримала з клініки всю необхідну інформацію. Враховуючи вік, було вирішено робити заміну на суглоб середнього класу (є й вищого класу) – металокерамічний. Його вартість разом із медичними послугами становила 58,3 тис. гривень. Кошти немалі, а з операцією не можна було зволікати, бо кожен крок для жінки став випробуванням на витривалість. Колеги порадили звернутися до начальника залізниці з проханням надати безвідсоткову позику на оплату операції. Керівництво залізниці задовольнило клопотання Ніни Ковцун, і вона одразу зателефонувала до Чернівців – призначили день операції. Із 6 по 15 червня 2012 року Ніна Ярославівна

успішно пролікувалася у приватній клініці. Можна сказати, що звідти повернулася іншою людиною, щоправда, пересувалася ще за допомогою ціпка, бо одразу не могла добре згинати ногу. Лікарі обіцяли, що покращення слід очікувати поступово. Коли повернулася до Тернополя, колеги по роботі порадили Ніні Ярославівні подати пакет необхідних документів із клініки на підтвердження витрат на проведення операції, лікування і вартості кульшового суглоба до Лікарняної каси Львівської залізниці. Власне про можливість одержання відшкодування коштів за таке протезування Ніна Ковцун прочитала на сторінках газети “Львівський залізничник”, який друкував зміни в програмі надання медичної допомоги членам Лікарняної каси. Невдовзі Ніну Ярославівну втішила звістка про те, що Лікарняна каса переказала на її рахунок компенсацію – 24 тисячі гривень.

За три місяці, що минули з часу проведення операції, Ніна Ковцун уже добре згинає ногу,

відмовилася від ціпка, словом, поступово повертається до звичного режиму життя. Враховує суворі настанови лікарів – менше навантажувати ноги, більше відпочивати, та все ж рухатися.

Коли є вільна хвилинка, Ніна Ярославівна любить побути з родиною на лоні природи, почитати цікаву книжку, в'язати і вишивати. Хоча зір трохи погіршився, та це не є перешкодою, щоб віддаватися своїм захопленням. Головне, щоб не турбувало здоров'я і не зникало бажання творити добро.

Ніна Ярославівна переконана, що власне це бажання за будь-яких, навіть найскладніших обставин не дозволяє розчаруватися, а змушує шукати порятунку. Ніна Ковцун знайшла свій порятунок і вирішення своїх проблем у розумінні керівництва залізниці, у Лікарняній касі, у колег по роботі. За це Ніна Ковцун і вся її родина щиро вдячні добрим людям та бажають їм міцного здоров'я і благополуччя.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА

Реклама

**СПЕЦІАЛЬНА ПРОПОЗИЦІЯ
ДЛЯ ЛЬВІВСЬКОЇ ЗАЛІЗНИЦІ**

**Прості
кредити
ГОТІВКОЮ**

**НИЗЬКА
СТАВКА!**

Відділення у місті Львові:

- вул. Князя Романа, 18 (біля готелю “Швейцарський”)
- пл. Генерала Григоренка, 4 (біля залізничних кас)
- вул. Володимира Великого, 35 а (навпроти к-ра “Сокіл”)
- вул. Зубрівська, 27 (близько к-ра ім. Довженка)

0 800 308 308 (безкоштовно зі стаціонарних номерів по Україні)
050 441 79 06 (вартість дзвінків відповідно до тарифів вашого оператора зв'язку)

**Pt Platinum
Bank®**

Ліцензія НБУ №217 від 20.10.2011

МОТОБЛОКИ «МОТОР СІЧ» «ЗУБР»
«ZIRKA» «AURORA»
● ГАРАНТІЯ ● ДОСТАВКА

ВЕЛИКИЙ ВИБІР Виконують усі функції з обробітку ґрунту
найнижчі ціни в регіоні

- Двигуни
- Причепи
- Мотокультиватори
- Навісне обладнання
- Запчастини

СЕЗОННИЙ РОЗПРОДАЖ

м. Львів (067) 451-44-77, (098) 264-90-30 www.motoblok.lviv.ua